

Jiddu Krishnamurti i «teorije zavjere»

[создание сайта визитки](#)
[компоненты Joomla 2.5](#)

Jiddu Krishnamurti

Danas je moderno razdjeljivati sve, ne samo u klasičnoj igri «za» i «protiv», već i kroz razna djela, te «znanja», klasificirajući ih kao istinita, istinitija i lažna.

No, ako se svakom od tih materijala koji podvrgnemo čitanju/gledanju, pristupi otvorenom mogućnošću, vrlo se brzo može ustanoviti koji je čist proizvod onih koji nas kontroliraju, od onoga koji je na tragu nečega više. I ti koji su na tragu tog nečeg više, progovaraju o raznim stvarima, najčešće o nama samima, na gotovo pa istovjetan način. Istovremeno, ono što se još događa je da u svima postoji «upozorenje» o nečemu, što i ja istražujem i o čemu pišem kroz pogled vanzemaljskog otimanja, implantiranja, opsjednuća ili o onome što su nam učinili jednom davno i čine nam to i danas.

Jutros sam, eto bila u prilici, pogledati što govori i o čemu priča Jiddu Krishnamurti. Učinila sam to ne opterećujući se pričom o njemu i teozofiji, «vjerovanju» ili zaključcima tko su teozofi, tko je bila Annie Besant, Leadbeater, te kakve su «planove» imali s ovim čovjekom, a na koje, po svemu «sudeći», on nije pristao. Ostala sam stoga u mirovanju od prosuđivanja i samo čitala što govori.

Ovdje ću se osvrnuti na taj samo jedan dio njegova rada, na predavanje iz 1983. godine održano u Saananu, učinit ću to zato što se mnogo toga što je rekao, može direktno povezati s današnjim događanjima, kako onima oko nas tako i onima u nama.

Naravno da ću pisati iz moje radne hipoteze koja kaže, kako nama vladaju i nas kontroliraju oni koje nazivamo vanzemaljcima. I u toj priči o Njima, neću sada navoditi vrste koje su poduzele i poduzimaju određene radove na nama, jer mnogo ih je i surađuju, te ću samo uopćeno reći – da ono što je Krishnamurti ovdje opisao kao događanje, direktan je proizvod tih koje zovemo vanzemaljci. Ovaj se rad o kojem on moguće govori, odnosi na onaj dio njih koji su češće ovdje, nego van zemlje, što i nije toliko važno, gdje su, jer smo mi već sasvim dovoljno iznutra «zaraženi».

Cijelo ovo predavanje, otvara nova pitanja, a svakako čini mi se i ono najvažnije: zašto mi sebe ne možemo i ne želimo sagledati kao ljudsko biće, kao Čovjeka ili zasebnu vrstu. Onu vrstu koja nije jedina ovdje, niti možda uopće nije odavde. I da li za tu našu nemogućnost, uzroke trebamo tražiti isključivo u nama ili nam netko u tome «pomaže». Jer sve što činimo, sve što se događa, ukazuje da sebe uopće ne poznajemo. Ali, svakako, rekla bih da sebe i podcjenjujemo, ne samo sebe nego i tu mogućnost da postoje i druge vrste koje nam eto «pomažu». I dok mi o njima ne želimo znati ništa – one o nama znaju sve.

Rekla bih da je ovo, naglašavam iz mogeg ugla gledanja, izvrsno predavanje o transhumanizmu, ali i informacija kojom možemo ne objasniti, nego otvarati mogućnosti zašto, čemu i kome služe sva aktualna svjetska i domaća događanja. Sve manifestacije lažne ljubavi i brige provučene i oživljene kroz lažna prava i lažne jednakosti za lažne ljudskosti, sve čime se danas stvara neko lažno čovječanstvo, koristeći se «pravom» i ljubavno-emocionalnim silovanjem kako smo svi jednaki, samo s težnjom za, ne uništenjem, već kontrolom ljudske vrste.

Ovaj čovjek nije ovdje pričao o jednakosti već jednoti, nije pričao o kolektivnom sjećanju, već kolektivnim sjećanjima, što znači da je riječ o nečemu prvenstveno, kao početkom - individualnome! Pričao je o Čovjeku i Čovječanstvu. I o nečemu što ide u smjeru njegova daljnjeg i konačnog porobljavanja.

Na kraju teksta postaviti ću cijelo predavanje, a ovdje sam ga prepisala te povećala velikim slovima ono što vidim važnim u kontekstu «vanzemaljaca», jer to istražujem i to se pokazalo osnovnim «mjestima» njihova interesa i rada na nama:

«Trebalo bi da razmotrimo kakva je budućnost čovječanstva. Različitim nizovima događaja, kroz OGROMNO ISKUSTVO i kolektivna SJEĆANJA, kroz EVOLUCIJU, a to je čitav proces vremena od prošlosti, beskrajne prošlosti do sadašnjosti: to se naziva evolucijom, sukcesivni događaji, sjećanja, iskustva...stigli ste do sadašnjeg stupnja ljudske evolucije. I kakva je naša budućnost? Ne samo budućnost svakog pojedinca, jer ja pitam da li SVAKO ŽIVI ODVOJENO OD ČOVJEČANSTVA, već što leži pred nama. Da li nastavljamo ISTIM putem kojim smo išli posljednjih milion godina, ili više ili manje, lagano se razvijajući, postepeno akumulirajući ogromno PAMĆENJE, ne samo u tehnološkom svijetu, već i u psihološkoj oblasti, u unutrašnjosti, možemo to i tako nazvati. I razmatrajući do gdje nas je evolucija do sada dovela, i koji su sljedeći događaji, iskustva koja leže pred nama, MI smo evoluirali, a skoro da smo primitivni u psihološkom smislu, bjesni, nasilni, sa nebrojenim iluzijama, dogmama, vjerovanjima, vjerama, različitim religijama, različitim grupama,

društvima, kulturama, sve smo to mi NASLJEDILI. Mi smo sve to. I tu nema dileme.»

Lijepo je objasnio što nam se dogodilo! I što nam se događa! Dobro su nas popravili i prepravili! Kao prvo, klasičnim obrascem vanjskog i unutrašnjeg programiranja: razdvoji i vladaj kako bi mogao uvesti lažnu jednakost i kolektivizam. Da bi nam to mogli napraviti, trebali su direktno raditi na sjećanju, iskustvu i usporiti evoluciju, te je blokirati. I razdvojiti ne samo nas jednog od drugoga, igrajući se lažnom ljubavlju, već nas unutar nas, razdvajajući nas na taj način od naše biti i vrste. Da bi to uspjeli ustanovili su u vanjskom programiranju ovoga svijeta, religije i crkvu, kulturu i društva, razne grupe i učenja, izgradivši ih na našoj srži i trenutno sve to ruše! Ali što, što ruše? Ruše ono što su lažno stvorili, uvjeravajući nas da ni srž ne postoji! I mnogi će u to povjerovati. I sve to u riječi «nasljedstvo» razbijat će se o hridima tradicije, vjere i prošlosti. U unutrašnjem smislu «nasljeđivanja» – sve to nalazi se u našoj krvi, od početka invazije. A ona je bila davno!

«Nitko ne može poreći ili se teoretski suprostaviti tome! Mi smo rezultat suksecivnih iskustava, događanja koja čine našu svijest, to je ono što jesmo!»

I to je duboko implantirano kroz krv i organ koji poznajemo kao mozak obuhvaćajući našu Ličnost, ali i u unutrašnjem dijelu nas ili Trojstvu – Duše, Duha i Uma.

«I od početka vremena mi se nismo mnogo promijenili!»

Da li smo mogli? Ne, jer smo prevareni!

«U biološkom smislu smo došli do izvjesne točke i ne mislim da ćemo razviti treću ruku ili dvije glave ili tako nešto. I kada pogledamo sebe i naše društvo, društvo koje smo stvorili, podjele koje smo stvorili, religijske, nacionalne, plemenske i sve ostale, čovjek se pita kakva je budućnost svih ljudskih bića. Dakle što je budućnost čovječanstva? Što će se dogoditi našem mozgu? Da li će nas nadvladati kompjuteri i roboti? Čak i velike industrije osmišljaju svu ovu mašineriju, ultra inteligentne mašine, ali što je vaša budućnost kao ljudskog bića? Razmijete li moje pitanje? To se događa, to nije nešto u budućnosti. Možda će trebati 10 godina. A oni kažu da će to uspjeti za 10 godina. I oni će to učiniti za 10 godina iz komercijalnih razloga. TAKO DA TE MAŠINE DJELUJU S ONE STRANE LJUDSKOG MOZGA. Razumijete li? BIOKEMIJSKIM PROCESIMA, ELEKTRIČNOM STRUJOM. Izvana. I kompjuteri bi mogli promijeniti vašu uslovljenost, djelovanjem izvana. I vjerojatno će se to i dogoditi. Kompjuteri će izmisliti boljeg gura nego bilo kojeg u svijetu. Molim vas nemojte se smijati, ovo je vrlo ozbiljno. Zvuči smiješno, kao da je humor, ali to je činjenica. Kompjuteri će izmisliti najboljeg Boga na zemlji. Stvorit ćemo društvo koje će funkcionirati mehanički. Razumijete li? Suočite se sa svime time. I koja je budućnost

čovjeka? Ako se mi kao LJUDSKA BIĆA ne promijenimo iznutra, iz unutrašnjosti, razumijete li, kompjuteri će vas promijeniti izvana.»

Zastat ću ovdje jer tako to ide, ono vani utječe na ono unutra, svaki implantat mora biti u korelaciji s vanjskim događanjima, oni su u uzročno posljedičnoj vezi. Lijepo je rekao da se to radi na razne načine, električnom strujom ali i biokemijski! Ali i svim programima koje će nadalje spominjati.

Što li samo zaista misli pod «kompjuterom» - rekla bih puno toga! To je osnov našeg programiranja! Čista mehanika implantata. I napominje, lijepo kaže, pita: razumijete li, traži da se suočimo s time. I ne samo to – traži da se mijenjamo! Iznutra! I to sasvim lijepo govori da unutra, na mjestu Duše, Duha i Uma treba doći do promijene – one koja će osloboditi rad mozga onoga koji je sastavni dio Tijela Ličnosti, ne mehaničkog mozga već sastavnog dijela Čovjeka. Jer ako se taj rad ne poduzme tim smjerom, ako Ličnost ne bude ta koja će ovo uzeti kao mogućnost, za početak – ovo što on navodi kao utjecaj izvana prodirat će i trovati unutrašnjost i korelirati s onime iznutra, a što nije naše, već umjetno stvoreno na bazi naše prirode, one koja je pripadajuća Čovjeku kao vrsti. Mi nismo samo prevareni, mi smo i pokradeni.

«To je neizbježno!»

I što kaže? Kaže da je to neizbježno, i to dodatno potvrđuje!

«Zapisano u kartama!»

Hm, a tko drži karte i tko je zapisao? Nije li ovo toliko slično «teorijama zavjere»? Pa ipak, nitko neće Krishnamurtija svrstati uz bok nekog današnjeg teoretičara zavjere koji eto tvrdi da nas otimaju vanzemaljci i ugrađuju nam implantate u mozak! Ili reći da je Krishnamurti poput onog teoretičara zavjere koji kaže da nas truju bankarskim okovima, farmaceutskim lijekovima, genetskim inženjeringom, lažnom ravnopravnošću.

Koliko će ljudi u riječima ovoga čovjeka prepoznati sve teorije zavjere koje danas postoje? I može li se sve što je ovdje rekao tako tumačiti? Jer ovo što je rekao, znatno je više od duhovnog učenja.

«Mi laici ne znamo ništa o tome što ONI rade! Možda ne želimo znati. I što će se dogoditi s našim mozgom. Ljudskim mozgom, ne mehaničkim mozgom kojeg su izmislili vrhunski kompjuterski stručnjaci i biokemičari i genetski inženjeri, djelujući izvana da bi upravljali mozgom. Razumijete li sve to?»

I taj čovjek ponizno sebe naziva laikom, a istovremeno ne podcjenjuje One o kojima priča! I svakom novom rečenicom, upozorava, ostavlja trag, svaki puta kada izgovori nešto za što postavi pitanje da li ga razumiju, trenutak je kada

govori o Njima! Našim kontrolorima. O čemu priča ovdje, da li je moguće da ne priča samo o kompjuteru kao kompjuteru, već i o implantiranju mozga?

I mi sada ne stvaramo mračnu sliku – to je činjenica! To se događa. I što će se dogoditi s ljudskim mozgom kada budemo imali mnogo slobodnog vremena, pošto će kompjuteri obavljati sav prljav posao, praviće aute, popravljati puteve, možda i uspostaviti bolje odnose između vas i vaše supruge. Molim vas ja sam ozbiljan kada ovo govorim, kompjuterima bi mogli doći do svih seksualnih iskustava. Dakle kakva je budućnost čovjeka? Vaše teorije, vaši posebni guru, vaše doktrine, vaše crkve: za njih uopće više neće biti mjesta, Jer je kompjuterski mozak mnogo aktivniji, mnogo čistiji. Daje odgovor za milijunti dio sekunde.»

Ovo je rekla bih, izvrstan opis današnjeg svijeta, u suludoj trci za odgovorima, bez upitnosti! I rekla bih točan opis života s već prisutnim mehaničkim mozgom! Ne priča on samo o Googlu. No, rekla bih da se lijepo osvrnuo na još nešto, samu crkvu, ovdje on ne govori o onome što mi danas vidimo kao crkve, ali kasnije će reći o tome više, on ovdje govori o tome da danas ova crkva o kojoj je sada pričao i ne postoji, ona ne može biti viđena mehaničkim mozgom! Već postoji crkva koja postojanjem onoga što danas zovemo crkvom, napada ovu koju je ovdje spomenuo! Nadalje, govorio je o lijenosti, ne o tome da ljudi neće raditi, već da neće raditi ono što bi ih činilo ljudima. I što imamo danas u svijetu oko sebe? Danas navodno ljudi rade više nego ikada, da li zaista? Ili je to samo privid rada, mehanička radnja nečega što služi igri otplaćivanja kredita?

«Uzimajući sve u obzir, a da se ne uplašimo, da ne padamo u depresiju, time što vidimo aktualne činjenice koje se događaju, NAŠ MOZAK JE SADA USLOVLJEN iskustvom, sukcesivnim događajima koji donose iskustva, strahovima, zadovoljstvima, bolovima, zabrinutošću i patnjom, smrću. Uslovljeni smo lingvistički i klimatski, to je naša uslovljenost.»

Što je to rekao? Da li je rekao da nas uslovljuju? Klimatski???? Kako, zar bi zaista bilo moguće da se netko igra klimom? Da to je rekao! I lingvistički! I da nam je mozak napadnut. Točno je to rekao. A ranije je rekao i da to rade biokemijski i električnom strujom! U kratko, priča i o emocijama! Počevši od straha, pa nadalje. Priča o emocionalnom implantatu o epifizi zajedno s čakrama kao implantatu – onom biološkom! Ja ga zovem i centralni, složen je i postavljen u nivoima, koliko sam do sada u raznim slučajevima vidjela, širi se na razne načine, a počinje u krvi. I ne nestaje našom smrću u tome i je problem! O tome, sasvim moguće priča i Krishnamurti. Doduše na svoj način, ali on iznenađuje, jer za razliku od mnogih daje i rješenje – mutaciju!

«E sada, naći ćemo da ako mi radikalno ne izazovemo psihološku revoluciju, u smislu da stvorimo mutaciju, naši mozgovi će uvenuti, jer će kompjuteri, roboti

i druge stvari koje izmišljamo učiniti da naši mozgovi budu nekativni....Ili će uvenuti, ili krenuti za nekom velikom zabavom, što se takođe sada događa. ne znam da li ste primjetili, toliko veliki značaj se pridaje sportu, olimpijadama i svim tim stvarima. Pa vas to onda obuzima. To se zaista događa.

Ili onda morate istražiti da li vi, kao ljudsko biće, koje je OSTATAK ČOVJEČANSTVA ako dođe do radikalne mutacije, VI utičete na ČITAVU SVIJEST ČOVJEČANSTVA.»

Što je ta mutacija? I gdje se ona odigrava? U krvi! I već sam pisala o tome, krv nije to što mislimo da je, vezana je kako za Ličnost tako i za Trojstvo ili Dušu, Duh i Um. Mi jesmo Jednota toga svega i svi ti naši djelovi sve imaju. A do te mutacije koju spominje, neće i ne može doći bez psihe ili djelovanja prvo Ličnosti! I tu se nalazimo u zatvorenom krugu, toliko nam je ljudi ostavilo tragove, koje eto možemo razumijeti, ako dozvolimo mogućnosti. I zato je nužno da sve što mislimo da znamo ponovno istražujemo iz jednog novog ugla. I zato drznula sam se eto pisati ovo, imati pitanja i igrati se s mogućnostima. Upitnost postaje način mutacije.

«Dakle možemo li mi stvoriti, ne procesom postepene evolucije, to je gotovo, s tim je svršeno, možemo li mi stvoriti mutaciju u čitavom našem biću, u našem ponašanju, u našem pogledu na život? Ako nastavimo s našim svakodnevnim životima, onako kako sada živimo, godinu za godinom dok ne umremo, kao što to čine ogromni milioni i milijarde ljudi, oni ničime ne doprinose kolektivnoj svijesti ljudi, ali ako vi i par nas suštinski stvorimo mutaciju u mozgu, što znači u načinu na koji mozak sebe doživljava, a to je moguće jedino onda kad smo svjesni svoje USLOVLJENOSTI, sa čime se svjesno suočavamo: sa strahom, svim vjerama i dogmama i glupim ritualima, strahovima, pritiscima, tugama, od čega se sastojimo. Ako nema mutacije, mi doprinosimo ružnoći čovječanstva.»

Dakle, nema više evolucije, ali moramo imati upitnost. Bez nje, nema svjesnosti o uslovljenosti. Lijepo to kaže! Nema suočavanja bez upitnosti. To je suštinski stvorena mutacija u mozgu. I dok ne otvorimo mogućnost da je na nama nešto «rađeno» i radi se, nećemo to ni vidjeti. Vrtjet ćemo se u kolu u kojem početak jede svršetak.

«Tako da imamo samo jedan izlaz, za nas postoji samo jedan smjer, ili da uđemo u svijet zabave, razumijete nogomet, književnost, slikarstvo, govori se o slikama i filmovima, razumijete cijeli svijet zabave, velika industrija, što nas postepeno sve obuzima. I ta industrija uključuje sve rituale religioznih ljudi, to je vrsta zabave! Po indijskim ritualima ide se kupati dan za danom...ima u Indiji jedan hram...to je jedan od najpoznatijih hramova u Indiji. Oni se klanjaju toj slici koja je unutra, i ostavljaju hiljade dolara svakog dana. Tamo je to postao ogroman biznis, a tako je sa svim religijama. Razumijete li to? Crkve svijeta. Dakle kada se pogleda sve to ovako izloženo, kao jasna mapa, kompjuter,

robot, biokemija, genetski inženjering, i istraživanja aktivnosti mozga da bi se pročitale misli drugih, to je na jednoj strani, na drugoj strani ogromna zabava, to će vas obuzeti, osim ako niste ekstremno svijesni, vjerovatno vas je već obuzelo. I kada postoji promijena, radikalna mutacija u uslovljenosti, što znači sloboda od svih uslovljenosti, i ta sloboda je ljubav, nije samoživost, ta sloboda je samilost, iznutra postoji suosjećanje i sve to, ali samilost nije vezana za bilo koju religiju. To nije povezano jer to što volim Isusa ili Krišnu ili nekog drugog me ne čini suosjećajnim. Pa da krenem da pomazem nekoj siromašnoj zemlji. Suosjećanje se javlja jedino iz potpune slobode.»

I na koncu, spominje čak i programiranja uma! Da objedini sve teorije zavjere. Progovara i o samilosti, o da, nečemu što mi kao društvo danas mislimo da imamo, jer eto toliko humanitarnih akcija – to je sigurno suosjećanje i samilost, pa nam je mjerilo ljubavi «pomaganje drugima». Sve to ovaj čovjek dovodi u pitanje i to rekla bih mudro. I da to je vezano uz emocije u djelovanju, koje nisu ljubav! Emocije rađaju samoživost, one nisu suosjećanje niti samilost. A baš su one ono što nas pokreće. I nije zaista naše. I to nije slučajno. To je građa novog čovječanstva – onog mehaničkog, ma koliko god mi pred time zatvarali oči. I opravdavali sve samo organom mozga ili psihom. Zaboravljajući da je svaki naš organ istovremeno i dio ne samo Ličnosti, već i Duše, Duha i Uma.

Konačno u ovom kratkom videu nešto više o tome i kaže:

«Da li, kao ljudsko biće, shvaćate da smo svi jedno, u osnovi. Ne kao ideja, već kao činjenica. Kada idete u Indiju vidjet ćete bijedu, konfuziju, nemir, očaj ljudi, kako trče svojim sitnim bogovima koje su stvorili. U Europi je potpuno isti slučaj. Razumijete li? Prvo morate shvatiti, ne verbalno već u svom srcu, u krvi, čitavim načinom razmišljanja, da ljudska bića u svijetu prolaze kroz iste agonije, kao i pojedinac: usamljenost, očajanje, depresiju, izvanrednu neizvjesnost, nesigurnost, bez obzira da li žive deset tisuća milja daleko ili dvije tisuće milja, ili ovdje, svi su psihološki povezani. Ako POJEDINAC shvati TO duboko u utrobi, u krvi, u svom srcu, u svom umu, onda ste odgovorni.»

I znate li što nas veže? To što smo ljudska vrsta! Mi smo Ličnost (utroba), krv (Duh), srce (Duša) i um (Um) i kada to prepoznamo, onda smo Pojedinac ili Čovjek. I onda takvi možemo biti odgovorni ili mutirati. I znate postoje i jezici kojim pričaju te naše komponente, to što ih ne čujemo ili ne razumijemo, ne znači da ne postoje!